

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ, să declare care ar trebui să fie nivelul și/sau suportul de difuzare a acestei informații către consumator.

- ⁽¹⁾ Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, p. 21, Ediție specială 15/vol. 18, p. 229).
- ⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială 15/vol.14, p. 260, rectificare în JO 2013 L 129, p. 40)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos teismas (Lituania) la 2 noiembrie 2015
– UAB „LitSpecMet”/UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depa

(Cauza C-567/15)

(2016/C 027/15)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „LitSpecMet”

Pârâtă: UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas

Cu participarea: UAB „Plienmetas”

Întrebările preliminare

Articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o societate:

- care a fost înființată de o autoritate contractantă care se angajează în activități în domeniul transportului feroviar, și anume: gestionarea infrastructurii feroviare publice; transportul de pasageri și de mărfuri;
- care se angajează în mod independent în activități comerciale, stabilește o strategie comercială, adoptă decizii privind condițiile de desfășurare a activității sale (piața produselor, segmentul de clienți etc.), participă pe o piață concurențială în întreaga Uniune Europeană și în afara pieței Uniunii, oferind servicii de fabricare și de reparare a materialului rulant și participă la proceduri de achiziții publice care au legătură cu această activitate, urmărind să obțină comenzi din partea unor terți (nu din partea societății-mamă);
- care oferă servicii de reparare a materialului rulant fondatoarei sale pe baza unor tranzacții interne, iar valoarea acestor servicii reprezintă 90 % din întreaga activitate a societății;
- ale cărei servicii furnizate fondatoarei sale sunt destinate să asigure realizarea activității de transport de pasageri și de mărfuri a acesteia din urmă,

nu trebuie considerată autoritate contractantă?

În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene stabilește că societatea trebuie considerată autoritate contractantă în împrejurările arătate mai sus, articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că societatea își pierde calitatea de autoritate contractantă atunci când valoarea serviciilor de reparare a materialului rulant furnizate pe baza unor tranzacții interne autorității contractante care este fondatoarea sa scade și constituie mai puțin de 90 % sau nu mai este partea principală a cifrei de afaceri totale din activitatea societății?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 2 noiembrie 2015 – F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ

(Cauza C-572/15)

(2016/C 027/16)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F. Hoffmann-La Roche AG

Pârâtă: Accord Healthcare OÜ

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (versiune codificată) trebuie interpretat în sensul că determină o reducere a duratei unui certificat suplimentar de protecție care a fost acordat de un stat membru în conformitate cu legislația națională înainte de aderarea acestui stat membru la Uniunea Europeană și a cărui durată în privința principiului activ ar fi, potrivit informațiilor cuprinse în certificatul suplimentar de protecție, mai mare de 15 ani de la data primei autorizații de introducere pe piață în Uniunea Europeană a medicamentului care constă în acest principiu activ sau care conține acest principiu activ?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie să se considere că articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (versiune codificată) este conform cu dreptul Uniunii Europene, în special cu principiile generale ale Uniunii Europene privind protecția drepturilor dobândite, cu principiul neretroactivității și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgaria) la 9 noiembrie 2015 – ET „Maya Marinova”/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-576/15)

(2016/C 027/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Veliko Tarnovo